

så vil han se, at det ikke er korrekt at udlægge mig på den måde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg gentager: Jeg stod ved siden af. Når hr. Tom Behnke nu tredje gang, eller hvor meget det er, påstår, at han ikke har sagt sådan, så må jeg bede ham om selv at citere, hvad han sagde. Hr. Tom Behnke har åbenbart hørt det igen på båndet, så han ved det jo. Hvorfor så hensætte os alle i venten på, at vi får fat i det bånd fra tv den dag? Hr. Tom Behnke ved jo, hvad han har sagt, og hvilken sammenhæng det kom i, men det fortier han. Han taler usandt.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil begynde med at kvittere for venlige velkomstbemærkninger til mig her ved denne lejlighed – og for øvrigt også ved tidligere lejligheder.

Det har jo været en lang debat, og der har været fremført mange påstande og mange ting, som andre har besvaret, og derfor vil jeg ikke gå så meget ind på de mange bemærkninger. Under hensyn til den taletid, jeg har, kan jeg heller ikke nå det.

Men jeg vil gerne begynde med det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har stillet. Jeg mener, der må være en misforståelse i det, der står om asyl; det må være afviste asylansøgere, der kan hjemsendes.

I øvrigt er det ikke let at se formålet med forslaget til vedtagelse. Det er jo ikke en hjemsendelsesplan, der mangler. Problemet med hjemsendelse er mere nuanceret, hvilket også er fremgået af denne 3-timers-debat. Det kommer jeg nærmere ind på lidt senere.

Så er der Venstres og De Konservatives forslag. De indleder med at slå problemets omfang fast. Det er, som det er fremgået af denne debat, sådan, at det største problem er, at der er lande, der ikke vil tage imod deres egne statsborgere.

Ifølge tidligere givne oplysninger til Tinget skulle der være 1.132 personer i udsendelsesposition. De 248 personer er der efter det for mig oplyste ingen problemer med at få tilbage. 884 af dem er personer, der ikke kan sendes tilbage på grund af problemer med hjemlandet – nej, undskyld, det er kun 291. For 291 personer er der problemer med hjemlandet.

Og så er der det store problem; det er de resterende 593 personer. Det er personer, der ikke kan sendes tilbage, fordi de ikke selv vil

medvirke til at udfylde pas og fremskaffe forskellige papirer for at komme hjem. Det er et problem, som dansk politi og myndigheder gør meget ud af at løse, og det mener jeg også vi skal gøre.

Danmark skal selvfølgelig også, når det gælder problemer med hjemlandet, stadig væk – selv om det nu kun var 291 – arbejde for, at de lande, hvis borgere skal hjem til disse lande, også får lov at komme hjem. Der er heller ikke mangel på medvirken fra den danske regerings side til det, men som det er fremgået af debatten her – jeg tror, det var fru Birthe Rønn Hornbech, der sagde, at det jo ikke er nogen let sag. Nej, det tør svagt antydes, at det er ikke nogen let sag. Det er jeg enig i.

Jeg har allerede nævnt, og det har også været nævnt her i debatten, at der har været forhandlinger med Jugoslavien, der har været forhandlinger med Nordøst- og Nordvestsomalien, som også er indgået meget i debatten her. Det er jo i høj grad eksempler på, hvor vanskeligt det er.

Danmark har også drøftet spørgsmålet i nordisk regi. De nordiske ministre besluttede på deres sidste ministermøde i 1996 at nedsætte en gruppe af embedsmænd, der skal arbejde på at finde fælles nordiske løsninger på det problem, vi her taler om. Det synes jeg er fint. Gruppen har foreløbig udvalgt to lande, nemlig Etiopien og Vietnam, som man nu vil finde konkrete udsendelsesløsninger i forhold til. Gruppen har lovet at gøre midtvejsstatus og inden det næste møde at sige, hvordan det går.

Vedrørende de omtalte 593 personer, som ikke selv medvirker, er der jo, som det også har været nævnt i debatten, i 1996 lavet nogle regler om tvangsfremstilling for ambassade, hvilket også sker. Der er i 1997 lavet det, man kalder en madkasseordning eller meldepligt, hvilket også bruges.

Og om nærområderne, som er indgået meget i debatten, vil jeg sige, at det er o.k. at hjælpe i nærområdet, men som det er nævnt for et lille øjeblik siden, er 95 pct. af alle flygtninge allerede i nærområdet. Ca. 200.000 somaliere er i nærområdet – og det tal har vist været dobbelt så stort en overgang – så det er i hvert fald nok for nærområderne at tage sig af de flygtninge, som bor dér. Jeg vil gerne sige, at regeringen gerne medvirker til at hjælpe også i nærområder, hvis det er en mulighed, men vi mener bestemt, somaliere, som ikke skal være her i landet, først og fremmest skal hjælpes hjem til det land, som de kom fra. Og vi har jo altså fået